

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2021)0307

Risināmās problēmas un iespējas zvejniecības nozarē Melnajā jūrā

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. jūnija rezolūcija par risināmajām problēmām un iespējām zvejniecības nozarē Melnajā jūrā (2019/2159(INI))

(2022/C 81/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2019. gada 16. decembra Regulu (ES) 2019/2236, ar ko 2020. gadam nosaka dažu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas Vidusjūrā un Melnajā jūrā⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku⁽²⁾,
- ņemot vērā ANO 14. ilgtspējīgas attīstības mērķi attiecībā uz ūdens organismiem,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva)⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 5. jūnija Regulu (ES) 2019/982, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1343/2011 par atsevišķiem noteikumiem attiecībā uz zveju Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) nolīguma apgabalā⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽⁵⁾ ("Dzīvotņu direktīva"),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Direktīvu 2014/89/ES, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu⁽⁷⁾ (EJZF),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, un ar ko groza Regulu (ES) 2017/1004,

⁽¹⁾ OV L 336, 30.12.2019., 14. lpp.

⁽²⁾ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 164, 20.6.2019., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 257, 28.8.2014., 135. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā 2021. gada 11. marta normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 un attiecībā uz zivsaimniecības kontroli groza Padomes Regulas (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 1967/2006, (EK) Nr. 1005/2008 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1139⁽⁸⁾,
- ņemot vērā GFCM vidēja termiņa stratēģiju (2017.–2020. gadam) Vidusjūras un Melnās jūras zvejniecības ilgtspējas panākšanai un lēmumu par jaunu stratēģiju 2021.–2025. gadam,
- ņemot vērā GFCM lēmumu “kopīgi veidot jaunu Vidusjūras un Melnās jūras zvejniecības un akvakultūras stratēģiju” 2021.–2025. gadam, kas pieņemts augsta līmeņa sanāksmē 2020. gada 3. novembrī,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumus par Eiropas zaļo kursu un ES biodaudzveidības stratēģiju 2030. gadam,
- ņemot vērā ministru deklarācijas par kopīgu jūrniecības programmu Melnajai jūrai, kuras pieņemtas sanāksmēs Burgasā 2018. gada 31. maijā un Bukarestē 2019. gada 9. maijā un kuras parakstījušas visas sešas Melnās jūras piekrastes valstis,
- ņemot vērā Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības organizācijas hartu, kuras mērķis ir uzlabot politisko dialogu un vairākas rīcībpolitikas vides aizsardzības un statistikas datu apmaiņas jomā,
- ņemot vērā 2019. gadā sāktu Melnās jūras stratēģisko pētniecības un inovācijas programmu, kuras mērķis ir līdz 2030. gadam izstrādāt kopīgu redzējumu par produktīvu, veselīgu, noturīgu un ilgtspējīgu Melno jūru,
- ņemot vērā Bukarestē 2016. gadā un Sofijā 2018. gadā rīkoto augsta līmeņa konferenču deklarācijas par Melnās jūras zvejniecību un akvakultūru (Sofijas ministru deklarācija),
- ņemot vērā Melnās jūras reģiona ieinteresēto personu augsta līmeņa konferences par zilo ekonomiku Melnajā jūrā, kuras notika Bukarestē (2014. gadā), Sofijā (2015. gadā), Odesā (2016. gadā) un Batumi (2017. gadā),
- ņemot vērā 1992. gada Konvenciju par Melnās jūras aizsardzību pret piesārņojumu (Bukarestes konvencija) un tās protokolus, kuru līgumslēdzējas puses ir Bulgārija un Rumānija un kuros Eiropas Savienībai ir novērotājas statuss, kā arī ņemot vērā darbu, ko, pamatojoties uz šo konvenciju, veic Melnās jūras aizsardzības pret piesārņojumu komisija,
- ņemot vērā 1993. gada 7. aprīļa Ministru deklarāciju par Melnās jūras aizsardzību,
- ņemot vērā Melnās jūras aizsardzības pret piesārņojumu Melnās jūras integrētā monitoringa un novērtēšanas programmu 2017.–2022. gadam (BSIMAP 2017–2022),
- ņemot vērā projektu *BlackSea4Fish*, kuram piešķirts ES finansiāls atbalsts, kura gada budžets ir aptuveni 1 100 000 EUR un kura mērķis ir nodrošināt zivju krājumu ilgtspējīgu pārvaldību Melnajā jūrā,
- ņemot vērā GFCM 2018. gada ieteikumu par reģionālās pētniecības programmu Japānas jūras gliemeža zvejai Melnajā jūrā, kuras mērķis ir aplēst Japānas jūras gliemeža populācijas izplatību, daudzumu, lielumu un vecuma struktūru iesaistītajās valstīs (Bulgārija, Rumānija, Turcija, Gruzija un Ukraina),
- ņemot vērā Komisijas Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas 2020. gada 11. decembra ziņojumu “Līdzsvara rādītāju izvērtējums galvenajos flotes segmentos un valstu ziņojumu pārskatīšana saistībā ar dalībvalstu centieniem panākt līdzsvaru starp flotes kapacitāti un zvejas iespējām”,

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0076.

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Parlamenta B Politikas departamenta 2010. gada ziņojumu “Zvejniecība Melnajā jūrā”,
 - ņemot vērā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 1995. gada Atbildīgas zvejniecības rīcības kodeksu,
 - ņemot vērā ziņojumus par ES un Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmas reģionālo iniciatīvu (EMBLAS-I un EMBLAS-II projekti), kas palīdzēja stiprināt triju valstu (Gruzijas, Ukrainas un Krievijas) spējas veikt ūdens kvalitātes bioloģisko un ķīmisko monitoringu Melnajā jūrā saskaņā ar ES tiesību aktiem ūdens resursu jomā un kas attiecīgi tika īstenoti laikposmā no 2013. līdz 2014. gadam (EMBLAS-I) un no 2014. līdz 2018. gadam (EMBLAS-II),
 - ņemot vērā GFCM 2009. gada ieteikumu izveidot to kuģu sarakstu, par kuriem tiek uzskatīts, ka tie veikuši NNN zveju (nelegālu, neregistrētu un neregulētu) zveju GFCM piemērošanas apgabalā,
 - ņemot vērā GFCM valstu tiesību aktu reģionālo repozitoriju (*GFCM-Lex*), kas ir tiešsaistes platforma un pašlaik ietver valstu tiesību aktus par jūras dzīvo resursu un ekosistēmu saglabāšanu trijās GFCM valstīs un ko GFCM plāno nākotnē attiecināt uz visu GFCM apgabalu (tostarp Melno jūru),
 - ņemot vērā 1979. gada Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija), 1979. gada Konvenciju par migrējošo savvaļas dzīvnieku sugu aizsardzību, 1973. gada Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām, 1992. gada Konvenciju par biodaudzveidību un 2018. gada Eiropas rīcības plānu attiecībā uz storēm, kas pieņemts saskaņā ar Bernes konvenciju,
 - ņemot vērā GFCM 2020. gada ziņojumu par zvejniecības stāvokli Vidusjūrā un Melnajā jūrā,
 - ņemot vērā 2011. gada 13. septembra rezolūciju par Melnās jūras zvejniecības pašreizējo un turpmāko pārvaldību ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2021. gada 21. janvāra rezolūciju “Zivju krājumu apmēra palielināšana jūrās: pasākumi, ar ko tikt veicināta krājumu atjaunošana virs maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma, tostarp zivju krājumu atjaunošanas zonas un aizsargājamās jūras teritorijas” ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā Melnās jūras reģiona palīdzības mehānismu, kura mērķis ir sniegt norādījumus un atbalstu valdībām, privātiem investoriem, tirdzniecības un rūpniecības apvienībām, pētniecības iestādēm, augstskolām un plašai sabiedrībai par iespējām iesaistīties zilās ekonomikas jūrniecības darbībās Melnās jūras reģionā,
 - ņemot vērā ES Melnās jūras reģiona sinerģijas iniciatīvu un Komisijas 2008. gada 19. jūnija (COM(2008)0391), 2015. gada 20. janvāra (SWD(2015)0006) un 2019. gada 5. marta (SWD(2019)0100) ziņojumus par Melnās jūras reģiona sinerģijas īstenošanu,
 - ņemot vērā ES stratēģiju Donavas reģionam, kuras mērķis cita starpā ir veicināt un koordinēt rīcību tādos svarīgos jautājumos kā biodaudzveidība un sociālekonomiskā attīstība Donavas upes baseina valstīs,
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A9-0170/2021),
- A. tā kā Melnā jūra ir daļēji slēgta jūra, kas ar okeānu savienota vienīgi ar Vidusjūru caur Marmora un Egejas jūru un kas apskalo sešas valstis (Bulgārija, Rumānija, Turcija, Gruzija, Ukraina, Krievija), no kurām tikai divas ir ES dalībvalstis (Bulgārija un Rumānija);
- B. tā kā kopš 20. gadsimta 60. gadiem Melnajā jūrā notikušas dramatiskas vides pārmaiņas, ko cita starpā izraisījusi eitrofikācija, invazīvu sugu ieviešana un pārzveja;

⁽⁹⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 37. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0017.

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

- C. tā kā cēlonis vides struktūras izmaiņām Melnajā jūrā ir augstāko plēsējsugu samazināšanās pelaģiskajā barošanās tīklā, kas savukārt izraisa planktofāgo zivju samazināšanos;
- D. tā kā Melnajā jūrā ir liels anoksiskais slānis (87 %) un tā kā skābekļa slānis iepriekšējo 20 gadu laikā no 20 metriem ir samazinājies līdz 25 metriem; tā kā cilvēka darbības, tādas kā piesārņojums, dzīvotņu iznīcināšana un pārzveja, 20. gadsimta 80. gados noveda pie smagas ekosistēmas degradācijas Melnajā jūrā; tā kā dzīvie organismi jūrās nav sastopami 50–200 m dziļumā, izņemot dažas anaerobās baktērijas;
- E. tā kā astoņas Melnajā jūrā zvejotās sugas ir sevišķi nozīmīgas zvejniecības nozarē (Eiropas anšovs (*Engraulis encrasicolus*), Eiropas brētliņa (*Sprattus sprattus*), stavrida (*Trachurus mediterraneus*), akmeņplekste (*Scophthalmus maximus*), merlangi (*Merlangius merlangus*), sarkanā kefale (*Mullus barbatus*), Japānas rapana (*Rapana venosa*), dzelkņu haizivs (*Squalus acanthias*)), no kurām lielākā daļa ir kopīgie krājumi, savukārt divām sugām piemēro kvotas – brētliņām, kam noteikta autonoma kvota, un akmeņplekstēm, kam GFCM noteikusi kopējo pieļaujamo nozvejas kvotu; tā kā citas sugas, piemēram, dzelkņu haizivis, merlangi un anšovi, joprojām netiek aizsargātas; tā kā brētliņu kvota 2020.–2022. gadam ir tāda pati kā 2011. gadā, proti, ES kvota ir 11 445 tonnas gadā (8 032,5 tonnas Bulgārijai un 3 442,5 tonnas Rumānijai), savukārt ES akmeņplekstu nozvejas īpatsvars no 114 tonnām gadā ir palielinājies līdz 150 tonnām gadā un kvota vienādi sadalīta starp Bulgāriju un Rumāniju;
- F. tā kā, ja Melnās jūras reģiona valstīs ekonomiski nozīmīgām sugām piemēro maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma sistēmu, tiek uzlabota biodaudzveidība, kā arī zvejniecības nozares ilgtspējai vidējā termiņā un ilgtermiņā; tā kā Rumānija papildus ES līmeņa kvotām ir noteikusi kvotas divām citām sugām, proti, kvotas piemēro Japānas rapanai, ēdamgliemenēm (*Mytilus galloprovincialis*), jūrasgrunduļiem (*Ponticola cephalargoides*), svītrainajām cietgliemenēm (*Chanelea gallina*), merlangiem un dzelkņu haizivīm;
- G. tā kā saskaņā ar 2018. gada datiem zivju patēriņš uz vienu iedzīvotāju Bulgārijā (7,00 kg) un Rumānijā (7,99 kg) ir krietni zemāks par ES vidējo rādītāju (24,36 kg), un šeit var saskatīt iespēju attīstīt vietējo zvejniecības nozari;
- H. tā kā vidējais mazo kuģu īpatsvars visās sešās piekrastes valstu Melnās jūras zvejas flotēs ir 91 %; tā kā šajā kategorijā ietilpst gandrīz 95 % Bulgārijas flotes un 87 % Rumānijas flotes;
- I. tā kā saskaņā ar GFCM datiem Melnajā jūrā ar mazapjoma zveju ievērojamā apjomā tiek piezvejotas jutīgas haizivju un raju sugas un jūras zīdītāji, tādi kā delfīni un cūkdelfīni;
- J. tā kā mazapjoma zveja ir raksturīga Melnās jūras un Donavas reģioniem;
- K. tā kā Melnajā jūrā zvejo NNN zvejas kuģi un piekrastes valstīm ir ierobežotas spējas uzraudzīt zvejas darbības; tā kā saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem GFCM datiem (2019. gada 4.–8. novembris) 65 kuģi tika identificēti kā NNN zvejas kuģi;
- L. tā kā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam EJZF Bulgārijai piešķīris vairāk nekā 88 miljonus EUR un Rumānijai – vairāk nekā 168 miljonus EUR; tā kā saskaņā ar jaunāko pieejamo informāciju (2020. gada 31. decembris) finansējuma apguves līmenis abās valstīs joprojām ir viens no zemākajiem ES, proti, Bulgārija ir izlietojusi tikai 36,34 % no piešķirtā finansējuma un Rumānija – tikai 33,72 %; tā kā zemāks apguves līmenis varētu nozīmēt, ka attiecīgās valstis nav izmantojušas zvejas iespējas;
- M. tā kā Melnās jūras konsultatīvā padome strādā un piedalās Melnajā jūrā īstenojamo ES zvejniecības rīcībpolitiku izstrādē; tā kā Melnās jūras zvejniecības pārvaldību nodrošina GFCM;
- N. tā kā Melnās jūras aizsardzības pret piesārņojumu komisija lēmumus pieņem saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķirušas Melnās jūras reģiona valstis (Bulgārija, Gruzija, Rumānija, Krievija, Turcija un Ukraina), kuras parakstījušas un īsi pēc parakstīšanas ratificējušas Bukarestes konvenciju; tā kā šī konvencija paredz, ka visām līgumslēdzējām pusēm jānovērš, jāsamazina un jākontrolē piesārņojums Melnajā jūrā, lai aizsargātu un saglabātu jūras vidi;

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

- O. tā kā klimata pārmaiņas veicina gaisa temperatūras paaugstināšanos Melnās jūras reģionā, kas ietekmē jūras temperatūru un līdz ar to arī biodaudzveidību un jūras sugas; tā kā šīs izmaiņas skar zvejniecības nozari, jo tiek ietekmēti resursi, no kuriem nozare ir atkarīga;
- P. tā kā Komisija ir ierosinājusi Eiropas zaļo kursu un ES biodaudzveidības stratēģiju 2030. gadam, kas veido pamatu tiesību aktu kopumiem, ar kuriem groza *acquis communautaire* vides jomā; tā kā tas nodrošinās jaunas iespējas un pasākumus, ar kuriem uzlabot vides aspektu integrāciju nozaru rīcībpolitikās, atjaunot sugas un dzīvotnes un veicināt videi draudzīgākus ieguldījumus un rīcībpolitikas;
- Q. tā kā Melnās jūras īpatnības, piemēram, tās lielais drenāžas baseins, padara to īpaši jutīgu pret jūras piedrazojumu un mikroplastmasas uzkrāšanos; tā kā saskaņā ar ziņojumu, kas *EMBLAS-Plus* projekta ietvaros sagatavots par Melno jūru, Melnajā jūrā ir gandrīz divas reizes vairāk atkritumu nekā Vidusjūrā, kas, protams, ietekmē biodaudzveidību, zivju krājumus un zvejniecības nozari;
- R. tā kā Melnajā jūrā ir trīs endēmiskas vaļveidīgo apakšsugas – Melnās jūras parastais delfīns (*Delphinus delphis ponticus*), Melnās jūras afalīna (*Tursiops truncatus ponticus*) un Melnās jūras cūkdelfīns (*Phocoena phocoena relicta*), kas visas klasificētas kā apdraudētas sugas un divas no tām – Melnās jūras afalīna un Melnās jūras cūkdelfīns – iekļautas Dzīvotņu direktīvā; tā kā šīs sugas ir galējāji, kas galvenokārt pārtiek no zivīm;
- S. tā kā Japānas rapana Melnajā jūrā tiek uzskatīta par invazīvu sugu, kurai nav dabisku ienaidnieku un kura nopietni apdraud citu organismu populācijas; tā kā vienlaikus tā ir kļuvusi par nozīmīgu ienākumu avotu un ir mērķsuga komerciālās zvejas kuģiem;
- T. tā kā Melnās jūras ekosistēma ir atkarīga no lielajām Eiropas upēm, piemēram, Donavas, kas Melno jūru apgādā ar ūdeņiem; tā kā šī atkarība rada ciešu saikni starp Donavas, citu upju un Melnās jūras ekoloģisko stāvokli; tā kā šīs upes lielā daudzumā pārvada dabīgus un antropogēnus atkritumus no iekšzemes avotiem; tā kā gan Donava, gan Melnā jūra ir dzīvotne vairākām sugām, tostarp storēm (*Acipenseriformes*) un Pontijas aložām (*Alosa immaculata*);
- U. tā kā tādu faktoru dēļ kā šo sugu dzīvotņu degradācija, traucējumi migrācijas koridoros un pārmērīga izmantošana gan kaviāra, gan filejas ieguvei, kā arī piesārņojuma dēļ stores Donavā un Melnajā jūrā ir uz izmiršanas robežas; tā kā līdz ar vaislas storu skaita krasu samazināšanos šīs sugas vairošanās savvaļā ir ļoti apgrūtināta; tā kā agrāk gan Donavā, gan Melnajā jūrā storu populācija bija ļoti liela;
- V. tā kā nārstojošo zivju izzušanas dēļ, kas izraisa populācijas samazināšanos, nenotiek dabiskā atjaunošanās, un līdz ar to mazinās iespējas, ka nedaudzās atlikušās abu dzimuma zivis sapārosies un nārstos;
- W. tā kā saskaņā ar pētniecības institūtu datiem storu sugu populācijas ir sadrumstalotas un tajās iztrūkst vairākas paaudzes, storu sugu dabiskā vairošanās ir problemātiska, ārkārtīgi niecīgs ir Donavā nārstojošo pieaugušo zivju skaits un piecas storu sugas (sterlete (*Acipenser ruthenus*), krievu store (*Acipenser gueldenstaedtii*), sevrjuga (*Acipenser stellatus*), Eiropas store (*Acipenser sturio*) un beluga (*Huso huso*)) ir uz izmiršanas robežas, savukārt garpurnstore (*Acipenser nudiiventris*) jau tiek uzskatīta par izmirušu sugu;
- X. tā kā ES zvejniecības nozare jau ievēro augstus standartus, kas ir jāpārskata un jāpielāgo, lai nodrošinātu vides un sociālo ilgtspēju visā vērtības ķēdē, tostarp attiecībā uz darba tiesībām un dzīvnieku veselību un labturību, kā arī lai nodrošinātu augstas kvalitātes zvejas produktus;
- Y. tā kā atpūtas zvejas nozare var nodrošināt tādas iespējas kā darbību vai ienākumu dažādošana, vienlaikus ievērojot vides mērķus, jo maksķerēšana ir ļoti selektīvs zvejas veids;
- Z. tā kā Covid-19 epidēmija smagi skārusi Melnās jūras zvejniecības nozari; tā kā analītiskie dati liecina, ka pandēmijas laikā Melnās jūras zvejniecības nozare cietusi ļoti smagi un zvejā izgājuši pat par 80 % mazāk kuģu, turklāt ražošanas apjoms krities aptuveni par 75 %;

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

AA. tā kā Covid-19 krīze uzsvērusi zvejniecības un akvakultūras nozīmi pārtikas pieejamības nodrošināšanā,

Ekonomiski sevišķi nozīmīgu sugu krājumu stāvoklis Melnajā jūrā

1. uzsver, ka Melnās jūras baseins saistās ar lielām stratēģiskām un ģeopolitiskām interesēm, ko cita starpā nosaka ļoti specifiskie vides apstākļi, kam vajadzīga īpaša uzmanība, pielāgota pieeja, vērienīgi vides standarti un kolektīvas darbības ar mērķi panākt ilgtspējīgu zilo ekonomiku un izaugsmi; uzsver, ka vēl vairāk jāstiprina un jāpadziļina sadarbība starp Melnās jūras piekrastes valstīm, lai efektīvi pārvaldītu zivju krājumus un risinātu problēmas, tostarp ar GFCM starpniecību; šajā ziņā aicina izstrādāt reģionālu kapacitātes plānu, ar ko nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru starp pieejamajiem dabas resursiem, vides drošību un visu Melnās jūras piekrastes valstu flotes kapacitātes saglabāšanu;
2. norāda, ka 2018. gada 7. jūnija Sofijas ministru deklarācijā jau ir uzsvērts, ka vajadzīga sadarbīga pieeja ar zveju saistītiem jautājumiem Melnajā jūrā, tādās jomās kā jūras resursu ilgtspēja, datu vākšanas uzlabošana un NNN zvejas apkarošana; aicina Komisiju publicēt ziņojumu par Sofijas ministru deklarācijas īstenošanu;
3. uzsver, ka Melnās jūras reģionā vajadzīga līdztiesīga sadarbība zvejniecības pārvaldības jomā, jo tas ietver kopīgus krājumus un globālas problēmas, kas sniedzas pāri valstu robežām;
4. uzsver, ka 2018. gadā Vidusjūras un Melnās jūras reģionā līdzsvarots rādītājs nebija nevienā no 65 flotes segmentiem (izņemot vienu), kuriem var aprēķināt tā dēvēto ilgtspējīgas ieguves rādītāju;
5. uzsver, cik būtiski ir veicināt pasākumus, ar ko atbalstīt zinātnisko datu vākšanu un apstrādi;
6. mudina visas Melnās jūras reģiona valstis iekļaut GFCM-Lex projektā, lai atvieglinātu zivju krājumu kopīgu pārvaldību un to labāk un straujāk koordinētu;
7. pauž bažas, ka pēc desmitgadēm ilguša un aizvien lielāka cilvēka spiediena uz Melnās jūras un Donavas upju ekosistēmām un zvejas resursiem tagad jaunākie dati liecina, ka tikai viens krājums (brētliņas) tiek uzskatīts par ilgtspējīgi izmantotu un ka pārējie zivju krājumi tiek pārzvejoti tādā mērā, ka vairāki no tiem ir tuvu izzušanai; atzīmē, ka pēdējos gados novērotas vairākas pozitīvas tendences dažos krājumos, piemēram, attiecībā uz akmeņplekstei, kam kopējā pieļaujamā nozvejas kvota 2020.–2022. gadam ir palielināta, taču vispārējā līmenī Melnajā jūrā vēl nav panākts būtisks uzlabojums; uzsver, ka visi uzlabojumi Melnās jūras akmeņplekstes un brētliņu krājumos jāpapildina ar pastāvīgiem aizsardzības pasākumiem, piemēram, pārvaldības plāniem;
8. atzīst pārvaldes iestāžu lomu visā Melnās jūras baseinā, kuras īsteno dažādas rīcībpolitikas, veic uzraudzību, kontroli un ilgtspējīgu pārvaldību un palīdz uzlabot zvejniecības nozares ilgtspēju;
9. aicina Bulgārijas un Rumānijas iestādes palīdzēt nozarei un nodrošināt resursus, kas īpaši paredzēti zvejas kuģu selektivitātes uzlabošanai, izmantojot labākus tīklus; uzskata, ka šāds mērķēts pasākums samazinās nevēlamas piezvejas un sugu apmēru;
10. prasa Melnās jūras piekrastes valstu institucionālo un cilvēka kapitālu integrēt kopīgās pētniecības un praktiskās darbībās, kuru mērķis ir uzlabot Melnās jūras bioloģiskos resursus un ekonomiski nozīmīgu sugu krājumus;
11. uzsver, ka ļoti aktuāla problēma ir informācijas trūkums par zvejas darbībām, nozvejas apjomu, nozvejas sastāvu un ietekmi uz zivju krājumu pašreizējo stāvokli Melnās jūras reģionā; tādēļ uzsver, ka jānodrošina pietiekams finansējums zinātniskām struktūrām, kas pēta zivju sugu krājumus Melnajā jūrā, tostarp migrējošās sugas, tādas kā stores un Pontijas aloza, apdraudētas vaļveidīgo un nezivjveidīgo sugas (Japānas rapana, ēdamgliemenes u. c.), kā arī jānosaka saistītie jūras ekosistēmas parametri; prasa pastiprināt dalībvalstu sadarbību kontroles jautājumos un izmantot attiecīgas digitālās tehnoloģijas un īpašus obligātos zinātniskos instrumentus, piemēram, attiecīgā gadījumā un saskaņā ar piemērojamiem ES tiesību aktiem nodrošinot borta kameras vai obligātu novērotāju klātbūtni uz kuģa;

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

12. atzinīgi vērtē GFCM ierosināto reģionālo pētniecības programmu par Japānas rapanas populāciju, ar ko palīdzēs panākt vienprātību attiecībā uz šo sugu; uzskata, ka programma palīdzēs zinātniski pamatot nozveju, un tādējādi, ierobežojot šīs invazīvās sugas ietekmi, varētu sniegt sociālekonomisku labumu kopienām un vidiskus ieguvumus Melnās jūras ekosistēmai;
13. uzsver, cik būtiski ir piemērot nulles tolerances politiku NNN zvejai Melnajā jūrā; atzinīgi vērtē GFCM centienus šajā ziņā un mudina visas piekrastes valstis censties un rīkoties kopā, lai savos ūdeņos izskaustu NNN zveju;
14. mudina visas piekrastes valstis veicināt ilgtspējīgu zveju, kas cita starpā ietver pārzvejas apkarošanu un/vai apdraudētu sugu, piemēram, storu, alozu un citu zivju, piezvejas nepieļaušanu;
15. mudina visas starpvaldību iestādes un struktūras kopīgi ar visām Melnās jūras piekrastes valstīm cita starpā veicināt un uzraudzīt savus zvejas resursus un saskaņā ar savām saistībām visaptveroši un iekļaujoši apmainīties ar datiem par resursiem, lai šīm jūras dzīvotnēm nodrošinātu teicamu ekosistēmas statusu;
16. atgādina, ka uzticama oficiālā statistika, ko regulāri apkopo, izmantojot saskaņotu metodiku starp visām piekrastes valstīm, regulāra uzraudzība un kopīgi reglamentējoši pasākumi, ir izšķirīgi faktori, lai Melnajā jūrā sekmīgi īstenotu pienācīgu zvejniecības pārvaldību; šajā ziņā aicina attiecīgās iestādes gan dalībvalstīs, gan sadarbības valstīs regulāri un rūpīgi pētīt zivju resursus, kam ļoti svarīgs ir valsts finansējums un atbalsts;
17. uzsver, ka ir vajadzīga vietējā un reģionālā sadarbība starp dažādām Melnās jūras piekrastes valstīm, lai varētu īstenot vienotu un saskaņotu pieeju zivju krājumu pārvaldībai;
18. atgādina par jauno tehnoloģiju potenciālu un iespējamo augsto pievienoto vērtību zvejniecības pārvaldības pētniecībā un plānošanā; atgādina, ka no EJZF finansē projektus, kuru mērķis cita starpā ir kartēt un pētīt jūras grunti, kā arī konstatēt plastmasas klātbūtni;
19. mudina Melnās jūras piekrastes valstis ieguldīt statistikas un Melnās jūras baseina zivju krājumu datu digitalizācijā, lai šos krājumus varētu pārvaldīt labāk un ilgtspējīgāk; prasa izstrādāt vienotu metodiku šo datu iesniegšanai un izmantošanai;
20. aicina reģiona zvejniecības nozari apsvērt iespēju, kā izmantot nepietiekami novērtētos un nepopulāros zivju krājumus, kas ir arī olbaltumvielu avots;
21. aicina dalībvalstu zinātniskās aprindas pētīt bezskābekļa vides potenciālu;
22. uzsver nevalstiskā sektora lomu lēmumu pieņemšanā par Melno jūru; iesaka izveidot mehānismu, ar ko šajā procesā iesaistītu nevalstisko sektoru;
23. atzinīgi vērtē atbalstu, kas ar EJZF programmu starpniecību sniegts zvejniecības un akvakultūras nozarēm nolūkā mazināt Covid-19 pandēmijas negatīvo ietekmi uz vietējo zvejniecības nozari; tomēr atgādina, ka administratīvo prasību un ierobežojumu dēļ ne visi skartie tirgus dalībnieki var gūt labumu no šā atbalsta, kā rezultātā vairāki tirgus dalībnieki atrodas nelabvēlīgākā situācijā nekā citi;
24. uzsver svarīgo darbu, ko Melnās jūras konsultatīvā padome veic gan reģionālā, gan ES līmenī, sniedzot speciālās zināšanas par zvejniecības nozari un tendencēm, kuras to ietekmē; šajā ziņā aicina Bulgārijas un Rumānijas iestādes sniegt ieguldījumu padomes darbībā, lai tai palīdzētu pildīt funkcijas, kā arī ļaut visām ieinteresētajām personām, tostarp mazapjoma zvejniekiem, piedalīties padomes darbā un lēmumu pieņemšanā;

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

Tirdzniecības aspekti

25. uzsver, ka zvejniecības nozare nodrošina jūras velšu piedāvājumu vietējos tirgos, kuros šo produktu patēriņš ir zems; aicina Bulgārijas un Rumānijas kompetentās iestādes palīdzēt zvejniecības un akvakultūras nozarēm uzlabot informētību par vietējo patēriņu un ilgtspējīgas zvejniecības un akvakultūras kumulatīvo pozitīvo ietekmi uz vietējo ekonomiku;

26. atzīst un uzsver, ka Melnās jūras zvejniecība sniedz būtisku ieguldījumu reģionālajā un vietējā ekonomikā, rada tiešus ieņēmumus un ienākumus, rosina plašākus izdevumus un nodrošina būtiskas darbvietas vai nu pati par sevi vai sadarbībā ar citām nozarēm, tādām kā tūrisms un transports; prasa stiprināt sadarbību starp visām jūras vidi izmantojošām nozarēm, lai sasniegtu labākus rezultātus un līdzsvarotu vides, nozares un mazapjoma zvejnieku intereses;

27. atgādina, ka importēto produktu dēļ tradicionālo produktu popularitāte un to cena kritusies zem rentabilitātes robežas, tādējādi apdraudot tradicionālos uz zivju pārstrādi balstītos uzņēmējdarbības modeļus;

28. atgādina, ka Melnās jūras zvejas flotē pārsvarā ir mazapjoma zvejas kuģi, un līdz ar to šajā zvejas segmentā vajadzīgas īpaši pielāgotas pieejas un rīcībpolitikas; ir nobažījies, ka mazapjoma zvejniekiem ir nestabilāki un zemāki ienākumi nekā citās nozarēs strādājošajiem, kas viņus padara neaizsargātus pret neparedzamiem notikumiem vai krīzēm; aicina piekrastes dalībvalstu kompetentās iestādes politikas izstrādē un diskusijās pārredzami un iekļaujoši iesaistīt mazapjoma zvejas nozares pārstāvjus;

29. uzsver, ka pasaulē pieaug pieprasījums pēc olbaltumvielām, ko liela mērā var apmierināt gan zvejniecības, gan akvakultūras nozare; uzskata, ka atbalsts jūras akvakultūrai turpmākajos gados varētu palīdzēt nozarei attīstīties un augt, kā arī samazināt spiedienu uz savvaļas zivju krājumiem; uzskata, ka ilgtspējīgas akvakultūras jomā vajadzīgi arī papildu zinātniskie pētījumi par tādiem jautājumiem kā blīvums un blakusparādības, kas jāņem vērā, izstrādājot rīcībpolitikas par Melnās jūras akvakultūras nozari;

30. aicina vietējās zvejnieku kopienas apsvērt iespēju ieviest izcelsmes norādes, ar ko marķēt Melnās jūras zvejas produktus no reģionālas vai vietējas nozīmes apgabaliem; aicina vietējās un reģionālās iestādes palīdzēt šīm kopienām īstenot savus centienus;

Mērķēta nozares politika

31. aicina reģiona dalībvalstis apsvērt iespēju atbalstīt nozari, iekļaujot to savās valsts programmās 2021.–2027. gadam vai citos valsts instrumentos un paredzot piešķirumus kampaņām zivju patēriņa un ilgtspējīgas zvejas nozīmes veicināšanai, aicina atbalstīt nozari, izveidojot vietējas pārtikas ķēdes, lai atvieglotu piekļuvi un jo īpaši mazapjoma zvejnieku piekļuvi tirgum, un attiecīgā gadījumā attīstīt, uzlabot vai atvieglināt zivsaimniecības infrastruktūras (piemēram, zivju tirgu vai zivju izsoļu namu utt.) izveidi; aicina reģiona dalībvalstis vairāk ieguldīt ES vides un zvejniecības tiesību aktu īstenošanā, uzraudzībā un izpildē;

32. mudina Rumānijas un Bulgārijas kompetentās iestādes attiecīgajās Eiropas Jūrlietu un akvakultūras fonda darbības programmās 2021.–2027. gadam iekļaut uz jaunajiem zvejniekiem mērķētu maksājumu shēmu nolūkā atjaunināt zvejas nozari, tostarp paredzot dotācijas pirmā zvejas kuģa pirmreizējiem pircējiem, kā arī pasākumus, kuru mērķis ir samazināt piesārņojumu, piešķirot dotācijas veco zvejas kuģu dzinēju aizstāšanai ar jauniem, videi draudzīgākiem dzinējiem;

33. uzsver, ka spiedienu pielāgoties jauniem izaicinājumiem nevajadzētu uzlikt tikai zvejniecības un akvakultūras nozarēm, jo tajās jau tiek piemēroti augsti vides un sociālie standarti; tādēļ prasa orientēties arī uz citām ar jūru saistītām darbībām, piemēram, atpūtas zveju, piekrastes tūrisma, ostu un kuģošanas aktivitātēm un resursu izmantošanas darbībām, kurās būtu jāpaaugstina standarti, lai nodrošinātu sekmīgu zilās ekonomikas pārkārtošanos;

34. uzsver zvejniecības vietējo rīcības grupu lomu paraugprakses apmaiņā un veicināšanā zinātnisko aprindu, vietējo ieinteresēto personu un nozares pārstāvju vidū un starp attiecīgo zvejnieku kopienu locekļiem, kā arī ar uzsver starptautisko sadarbību; mudina Bulgārijas un Rumānijas kompetentās iestādes sniegt valsts atbalstu paraugprakses apmaiņai ar citām Melnās jūras piekrastes valstīm, kuras piemēro labu krājumu pārvaldības praksi ekonomiski nozīmīgām sugām, piemēram, attiecībā uz akmeņpleksti;

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

35. atzīmē, ka laba prakse zvejniecības nozarē ir jāsaglabā, samazinot ekonomisko slogu mazapjoma zvejniekiem un to apvienībām;

36. prasa nozarē nodrošināt apmācību un izglītību gan vidējās, gan augstākās izglītības līmenī, lai padarītu to pievilcīgāku, piemēram, sadarbībā ar valsts un privāto sektoru izmantojot uz potenciālajiem studentiem mērķētas informācijas kampaņas un atvērto durvju dienas;

37. atgādina, ka zema zvejnieku izglītības līmenis (11 % Bulgārijas zvejnieku un 53 % Rumānijas zvejnieku izglītības diploms apliecina izglītību, kas ir zemāka par vidējo izglītību) parāda, ka jāveic proaktīvi pasākumi dažādos līmeņos, lai būtu prasmīgs un labi apmācīts darbaspēks, kas pārzina vajadzīgos tehniskos, sociālos un vides standartus, un līdz ar to varēs sasniegt labākus krājumu ilgtspējas līmeņus; prasa Melnās jūras reģiona zilās ekonomikas ilgtspējīgā izaugsmē iekļaut spēcīgu sociālo dimensiju, ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāra pamatprincipus, jo īpaši attiecībā uz nestabiliem, sezonas un nedeklarētiem darba ņēmējiem un sievietes piekļuvi šai nozarei;

38. atzinīgi vērtē centienus sadarbībā ar GFCM Rumānijā, Turcijā un Bulgārijā izveidot demonstrējumu centrus, kas varētu palielināt zvejniecības pievilcību vietējiem uzņēmumiem un ieinteresētajām personām;

39. prasa pilnībā un nekavējoties īstenot Jūras stratēģijas pamatdirektīvu;

Vide, biodaudzveidība un klimata pārmaiņas

40. aicina veikt mērķētus pasākumus un nodrošināt pietiekamus resursus, lai samazinātu piesārņojumu un jutīgu plātņzaunzivju (piemēram, dzelkņu haizivju) un jūras zidītāju piezveju, un prasa nekavējoties pastiprināt centienus aizsargāt vidi un biodaudzveidību visā baseinā, izmantojot kopīgas programmas un budžetus, jo īpaši finanšu resursus, kas pieejami no Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fonda; aicina veikt plašus pētījumus un aplēses par plastmasas piesārņojumu un plastmasas un citu piesārņotāju ietekmi uz dzīvīem organismiem Melnajā jūrā; prasa sistemātiski mērīt slāpekļa piesārņojumu Melnās jūras baseinā; turklāt aicina veikt baseina mēroga apsekojumus, lai salīdzinātu jūras piedrazojuma sastāvu un uzkrāšanos valstīs un valstu starpā;

41. atgādina, ka zvejniecības un akvakultūras nozares neizraisa temperatūras paaugstināšanos un klimata pārmaiņas, bet drīzāk cieš no to sekām, tādām kā paaugstināta gaisa temperatūra, kas paaugstina temperatūru jūras augšējos slāņos;

42. prasa strauji izveidot monitoringa tīklus un programmas, ar ko sistemātiski mērīt Melnās jūras vides stāvokli, kā tas prasīts Bukarestes konvencijā;

43. uzsver, cik būtiski ir pasākumi, ar ko novērš NNN zveju; mudina piekrastes valstis aktīvāk vērsties pret NNN zveju Melnajā jūrā;

44. aicina Melnās jūras piekrastes valstis ieguldīt zinātniskajā pētniecībā un datu vākšanā par klimata pārmaiņu ietekmi uz Melnās jūras un Donavas lejteces ekosistēmām; atgādina, ka tam būtu jāietver pietiekami resursi zinātniskajām aprindām, lai uz vietas veiktu pētījumus par migrācijas maršrutiem, ziemošanu, barošanu un reproduktīvo briedumu, kas ietekmēs arī krājumu īpatnības un pieejamību;

45. uzsver, ka sauszemes piesārņojuma ierobežošanai ir izšķirīga nozīme, lai samazinātu gan eitrofikāciju, gan tādu kaitīgu vielu klātbūtni, kas ietekmē dzīvo jūras resursu stāvokli;

46. uzsver aizsargājamo jūras teritoriju (AJT) nozīmi biodaudzveidības saglabāšanā un pašreizējā jūras resursu zuduma apturēšanā vai atjaunošanā, un uzsver, ka AJT ir izveidotas, lai aizsargātu dzīvotnes ar augstu ekoloģisko vērtību; uzsver – lai noteiktu šādas teritorijas, piekrastes kopienas pārstāvjiem ir vajadzīgi sociālekonomiski pētījumi un kompensējoši risinājumi; uzskata, ka jebkuras AJT īstenošanas pamatā jābūt labākajām pieejamajām zināšanām, kas gūtas sadarbībā ar visām ieinteresētajām personām, tādām kā vietējās iestādes, zinātniskās aprindas un zvejnieku organizācijas;

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

47. ir ļoti nobažījies par reālajiem izmiršanas draudiem atlikušajām piecām storu sugām Melnajā jūrā un Donavas deltas baseinā; atzinīgi vērtē centienus, ko veikušas Bulgārijas un Rumānijas iestādes, kuras 2008. gadā Melnajā jūrā un 2011. gadā Donavas upē pilnībā aizliedza storu zveju un nupat šo aizliegumu pagarināja vēl uz pieciem gadiem (līdz 2026. gadam); atzinīgi vērtē storu krājumu atjaunošanas centienus šajās teritorijās, kurus veikuši un atbalstījuši nevalstisku un valsts struktūru eksperti un kuri būtu pastāvīgi jāuzrauga; uzskata, ka pasākumi būtu jāveic arī akvakultūras objektos; aicina visas piekrastes valstis ieviest stingrus storu saglabāšanas pasākumus un krājumu atjaunošanas programmas, kas būtu paredzētas visam Melnās jūras reģionam;

48. pauž bažas, ka pētījumi par klimata pārmaiņām un to ietekmi uz Melno jūru nav pietiekami un turpmākajos gados tiem joprojām būs izšķirīga nozīme; aicina piekrastes valstis finansēt šādus pētījumus par zivju sugām (to fizioloģiju, migrācijas ceļiem un reprodukciju) un izmaiņām zivju barības ķēdē, kas ietekmē krājumu stāvokli;

49. uzskata, ka regulāri jāmēra krājumu dinamika, lai izstrādātu atbilstīgus pārvaldības pasākumus; atgādina, ka pārzvejas un antropogēnā spiediena dēļ ekonomiski nozīmīgu sugu krājumi ir jutīgāki un neaizsargātāki pret klimata pārmaiņām;

50. mudina attiecīgās uzraudzības iestādes efektīvi uzraudzīt *Natura 2000* teritorijas un AJT Melnajā jūrā;

51. aicina dalībvalstis attīstīt storu *ex situ* audzēšanu, lai atjaunotu vietējo populāciju nekomerciāliem mērķiem; nolūkā samazināt nelegālo zveju aicina dalībvalstis nodrošināt storu zvejniekiem pārkvalifikācijas programmas un piekļuvi citiem iztikas līdzekļiem;

52. aicina dalībvalstis atbalstīt tādu migrācijas koridoru izveidi, pa kuriem stores un citas migrējošās sugas varētu šķērsot *Porțile de Fier* (Dzelzs vārtu) un Gabčíkovo aizsprostus;

53. uzsver, ka steidzami jāizveido apgabali, kuros savvaļā varētu atjaunoties storu, alozu un citu zivju populācijas; aicina attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes nākt klajā ar priekšlikumu šajā jomā, kurš nāktu par labu gan biodaudzveidības saglabāšanai, gan zvejniecības pārvaldībai;

54. aicina dalībvalstis apsvērt iespēju parakstīt Barselonas Konvenciju par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību, lai tajā izklāstītos sugu un dzīvotņu aizsardzības mērķus saskaņotu ar Bukarestes konvencijas mērķiem;

55. atgādina, ka ir vajadzīgi papildu zinātniskie pētījumi par atsevišķu gliemju populāciju, piemēram, svītrainajām cietgliemenēm (*Chamaelea gallina*), lai labāk kartētu šo sugu izplatību, kā arī apsvērtu iespēju attiecīgos pētījumus izmantot jūras akvakultūrai;

56. aicina Melnās jūras piekrastes valstis izstrādāt vienotu pieeju, ar ko valveidīgajiem palīdzētu sasniegt stabilu populācijas lielumu un uzlabotu saglabāšanās stāvokli; aicina izmantot mērķētus līdzekļus, tādos kā akustiskās atbaidīšanas ierīces un citus piemērotus resursus, lai uzlabotu apdraudēto sugu, piemēram, delfīnu, saglabāšanos Melnajā jūrā;

57. aicina Komisiju un Bulgārijas un Rumānijas kompetentās iestādes finansēt pētījumus par Pontijas alozu (*Alosa spp.*) stāvokli, kas ir iekļautas Dzīvotņu direktīvas V pielikumā, tostarp aicina veikt zinātnisku un sociālekonomisku analīzi, lai izvērtētu, vai šī zivju suga jāiekļauj minētās direktīvas II vai pat I pielikumā, ja tas atbilst nepieciešamajiem kritērijiem;

58. aicina Komisiju nekavējoties apsvērt, vai patlaban Dzīvotņu direktīvas V pielikumā iekļautās stores ir jāpārvieta uz II vai pat I pielikumu;

Praktiski pasākumi

59. aicina Komisiju izpētīt, vai Melnās jūras baseinā varētu ieviest daudzgadu pārvaldības plānu, līdzīgu tam, kāds ieviests citos jūras baseinos;

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

60. atzīmē – Komisija ik gadu paziņojumā par kopējās zivsaimniecības politikas pašreizējo stāvokli un apspriedēs par zvejas iespējām ziņo, ka Melnās jūras krājumi tiek pārzvejoti; tāpēc uzskata, ka steidzami jārīkojas, lai situāciju uzlabotu;

61. aicina Komisiju izvērtēt pašreizējo stāvokli kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanā Melnajā jūrā, īpašu uzmanību pievēršot tam, kā piekrastes dalībvalstis izmantojušas EJZF 2014.–2020. gadam, lai nodrošinātu krājumu ilgtspējīgu pārvaldību un biodaudzveidības uzlabošanu;

o

o o

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas, Krievijas Federācijas, Gruzijas un Turcijas Republikas valdībām un parlamentiem, Vidusjūras Vispārējai zivsaimniecības komisijai, Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības organizācijai un Melnās jūras aizsardzības pret piesārņojumu komisijai.
